

sesvåben. Det står ikke i bemærkningerne til forslaget.

Og det er jo underligt. Det er jo faktisk utrolig underligt, for hvis det er sådan, at det virkelig var, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben for nogle få måneder siden, og de ikke er fundet, så kan vi jo konstatere, at de stadig væk er der. Hvis det virkelig var sådan, at Saddam Hussein ikke alene havde masseødelæggelsesvåben, men også helt angiveligt er i live, så har vi jo den situation, at masseødelæggelsesvåbnene stadig væk kan blive brugt mod de danske soldater.

Og derfor er det klart, at det allervigtigste, vi som Folketing kan gøre, er at spørge, hvad risikoen er for, at de danske soldater bliver ramt af de masseødelæggelsesvåben, som regeringen og et flertal i Folketinget angiveligt mener, at Saddam Hussein stadig er i besiddelse af, eftersom de ikke er blevet fundet, og eftersom han havde dem, da man gik i krig mod ham. Og alligevel er det her problem først belyst, efter at der er stillet spørgsmål om det.

Jeg regner med, at udenrigsministeren eller forsvarsministeren går op og forklarer, og så kan vi jo gennemgå i næste runde den præcise udvikling i det spørgsmål. Så processen har også på det punkt absolut ikke været hensigtsmæssig.

Jeg vil slutte af med at sige, at noget af det mest overraskende for mig – og man kan jo stadig væk blive overrasket – er, at Dansk Folkeparti nu har truffet en beslutning om at gå i krig sammen med islamiske fundamentalister. Det var noget, som den danske befolkning måske ikke helt havde forestillet sig, at Dansk Folkeparti – hvis foragt for alt, hvad der hedder islam, jo er en kendt sag – nu er kommet dertil, hvor de vil føre krig sammen med islamiske fundamentalister, endda uden nogen som helst garanti for, at disse islamiske fundamentalister ikke i morgen eller i overmorgen vil bruge de positioner, som den forenede krigsdeltagelse med de danske styrker giver dem, til at forandre Irak til et mere fundamentalistisk samfund.

Kl. 8.30

Jeg synes, den danske befolkning fortjener et svar fra Dansk Folkeparti. Er det noget, vi kan opleve fra Dansk Folkeparti fremover, at danske soldater skal ud og kæmpe sammen med islamiske fundamentalister?

Det bliver ikke med Enhedslistens stemme, og Enhedslisten stemmer også derfor imod forslaget.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, at den konservative ordfører, hr. Helge Adam Møller, sagde det afgørende i denne debat: Der er dem, der vil støtte FN, og der er dem, der blæser på FN.

FN appellerer i resolution 1483 fra den 22. maj til hele verden om at bidrage med stabilisering og genopbygning af Irak. Og stabilisering vil sige, at der skabes ro, og det vil sige militære styrker. Det er vi altså heldigvis et flertal her i Folketinget, et bredt flertal, et stort flertal, der går ind for. Det er det centrale.

Så kommer man med alle mulige indvendinger osv., som ikke har noget at gøre med kerne-sagen nu. Den er: Vil vi være med til at stabilisere og genopbygge Irak, eller vil vi sige, det kan sejle sin egen sø? Og der er altså en begrænset opposition her, som vil lade det sejle sin egen sø.

Så skal jeg til de enkelte bemærkninger sige, at jeg ikke helt forstår hr. Villy Søvndals kritik af Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet, altså omkring tidspunkterne for, hvornår man har fået svarene, og at der er svar, man ikke har fået. Så er betænkningen forkert for hr. Villy Søvndal. Alt er åbenbart forkert for hr. Villy Søvndal, men det er også tidligt om morgenen, og det regner.

Der står nemlig i betænkningen: Udvalget har stillet 207 spørgsmål til udenrigsministeren og forsvarsministeren til skriftlig besvarelse, som disse har besvaret.

Og jeg har fra Udvalgssekretariatet fået meddelt og bekræftet, at alle svar er modtaget fra de to ministerier ca. kl. 21.15. Herefter må det jo faktisk være udvalgets og hr. Villy Søvndals sag at gøre deres arbejde færdigt.

Så vil jeg sige omkring de enkelte ting, at man jo altså har fået svarene. Hr. Villy Søvndal gentager sin misinformation af Folketinget, som han også gav under første behandling, og det er jo heller ikke så nyt. Han siger, at hovedbegrundelsen var masseødelæggelsesvåben, og at den sekundære begrundelse var terrorspørgsmålet, da man i sin tid besluttede at gå ind.

I afsnit IV i beslutningsforslaget, som jeg også nævnte ved første behandling, og som er konklusionen på, hvad Danmark foreslår, står: »Ved vurderingen af den foreliggende situation har regeringen lagt vægt på, at Irak i flere tilfælde har anvendt masseødelæggelsesvåben såvel mod militære mål som civile ...«.

Det er den eneste gang, det nævnes i konklusionen, og det kan, som jeg sagde sidst, hr. Villy Søvndal ikke løbe fra. Det er en historisk kendsgerning – »har anvendt masseødelæggelsesvå-